

[Handelsministeren]

også lejlighedsvis ydede såkaldte kampagne-rabatter og andre særlige rabatter til detail-handelen efter generelle satser.

2. Om baggrunden for den rejste sag skal oplyses følgende:

I januar 1977 offentliggjorde monopoltilsynet efter en omfattende undersøgelse en »Redegørelse for Margarine-Selskabets rabatter m.v. i årene 1972-1974«. Redegørelsen, der kun vedrørte forholdene indtil juni 1974, konkluderede bl.a. i, at selskabet i den pågældende periode i flere henseender havde udvist et efter monopolloven strafbart forhold, herunder tilsidesættelse af den selskabets påhvilende anmeldelsespligt, men at strafansvaret herfor nu måtte anses for bortfaldet ved forældelse.

Redegørelsen blev samtidig med offentliggørelsen fremsendt til rigsadvokaten med en skrivelse, hvori monopoltilsynet henlede opmærksomheden på de i sagen foreliggende forældelsesspørgsmål og henstillede til overvejelse, om der på denne baggrund måtte være anledning til at søge straffelovens forældelsesregler revideret.

Omkring nytår 1977 fremkom der imidlertid ved brevveksling mellem monopoltilsynet og Margarine-Selskabet nye oplysninger, der viste, at selskabet også efter juni 1974 havde ydet kampagnerabatter, uden at der var indgivet behørig anmeldelse herom. Da det tillige syntes at fremgå, at dette var fortsat igennem flere år, ville strafansvaret for denne tilsidesættelse af anmeldelsespligten i henhold til monopollovens § 7 ikke være forældet, og monopoltilsynet fandt derfor anledning til i februar måned 1977 at orientere rigsadvokaten om sagens udvikling og at drøfte med ham, hvordan sagen efterforskningsmæssigt skulle gribes an. Det aftaltes, at monopoltilsynet i første omgang skulle søge at klarlægge sagen.

Inden den nye undersøgelse havde kunnet tilendebringes, skete der det, at SID i maj 1977 til rigsadvokaten indgav anmeldelse imod direktionen i Margarine-Selskabet med sigtelse for overtrædelse af monopollovens § 22 og straffelovens § 162, idet det – i det væsentlige på grundlag af monopoltilsynets fornavnte redegørelse – gjordes gældende, at der fra selskabets side var afgivet urigtige oplysninger til monopoltilsynet. Herom underrettede rigsadvokaten tilsynet i en skrivelse af 16. maj 1977, idet han samtidig meddel-

te, at han over for statsadvokaterne i København havde tilkendegivet, at efterforskningen i sagen måtte ske i samarbejde med monopoltilsynet.

I august 1977 rettede Københavns politi herefter henvendelse til monopoltilsynet om sagen. Ved et påfølgende møde drøftedes sagens genstand, og der blev herunder fra tilsynets side fremsat ønske om, at der under den politimæssige efterforskning tillige blev inddraget spørgsmålet om, hvorvidt Margarine-Selskabet havde pådraget sig strafansvar efter monopollovens § 22, stk. 1, ved ikke at have foretaget behørig og rettidig anmeldelse af de benyttede generelle rabatter. Denne anmodning blev fulgt op i en skrivelse af 19. september 1977, hvormed fulgte et notat, i hvilket man detaljeret gjorde rede for, hvad der for tilsynet forelå oplyst med hensyn til Margarine-Selskabets tilsidesættelse af den selskabets påhvilende anmeldelsespligt.

3. Resultatet af den politimæssige undersøgelse og af anklagemyndighedens overvejelser af tiltalespørgsmålet er blevet den nu rejste tiltale mod Margarine-Selskabets ansvarlige ledelse, jfr. foran under 1. Denne tiltale grunder sig, som det vil fremgå, ikke på SIDs klagepunkter, men følger i det hele det syn på sagen, som monopoltilsynet har givet udtryk for.

Til finansministeren (5/7 79) af:

Glensgård (FP):

»Vil ministeren give et skøn over personaleforbruget i de selvejende institutioner o. lign., der helt eller delvis finansieres af det offentlige, og som ikke er indregnet i fig. 4.1.2. side 77 i finansministeriets budgetredegørelse 79?«.

(Spm. nr. 1163).

Begrundelse.

Ministeren har ved flere lejligheder påpeget, at budgetredegørelse 79 er fyldt med fejl. Det må derfor være af vigtighed at få så mange af disse fejl belyst som overhovedet muligt.

Spørgsmålet tager derfor sigte på at søge tilvejebragt en oversigt over det samlede offentlige personaleforbrug.